

Pollastres, fruites i verdures

"Com molts altres dies, vaig al mercat de proveïments de Santiago des del meu poble, per vendre productes de l'hort".
Mercedes treballa al mercat de proveïments de Santiago de Compostela.

16/04/2011

Com molts altres dies, vaig al mercat de Santiago des del meu poble, per vendre productes de l'hort.
Acostumo a posar-me al mateix lloc,

des de fa anys, i prego cada dia per vendre tot el que porto.

De vegades, passem bastant fred; altres, ens mullem, ja que el nostre lloc està al carrer i a Santiago plou molt. Alguns cops penso que així puc oferir alguna cosa pels meus clients i per tantes persones que passen necessitat.

Alguns dies jo mateixa em sorprenc del volum de vendes. Fa poc vaig portar 22 dotzenes d'ous de corral i a les 11 ja no en tenia cap. Les meves companyes no venien tant, i em preguntaven què feia per aconseguir-ho. Serà pel que he resat? Vaig pensar.

Procuro també ser amable i servicial amb la gent que ve a comprar. Algunes m'expliquen els seus problemes familiars, i els recomano que resin, que tinguin paciència, i no perdin l'esperança. Jo també les encomano, a elles i a una fruiteria

que veig que ven poc, i procuro animar a les persones que passen pel nostre carrer, aquelles que veig tristes i sense recursos.

Aprendre a treballar i pregar al mateix temps

He de dir que treballar i resar, resar i treballar al mateix temps, no és una cosa que jo sabés fer des de sempre. Tot va començar amb un sacerdot del meu poble que em va presentar unes dones de València, de l'Opus Dei, quan jo era jove. Necessitaven noies per portar l'administració d'un Col·legi Major, i vaig pensar que era una bona oportunitat.

La veritat és que vaig aprendre a portar una casa amb professionalitat i, de passada, també vaig aprendre a estimar més Déu. Mai he oblidat aquests anys a València, que em van ajudar tant! M'admirava sobretot veure com cuidaven les coses que feien referència al Senyor, la capella.

Una nova etapa en la meva vida

Al cap d'uns anys, vaig tornar al meu poble, em vaig casar i vaig tenir dues filles. Una d'elles va treballar també a l'administració del Col·legi Major La Estila, fins poc abans de casar-se. Em va semblar que així rebria una bona educació, mentre aprenia a treballar.

Vaig seguir participant en activitats de formació i amb el temps vaig començar a cooperar, amb els recursos que vaig poder, per tirar endavant algunes iniciatives socials que l'Obra promovia en diversos llocs.

Més endavant vaig descobrir la vocació com a supernumerària, i això va ser una nova etapa en la meva vida. Jo era la mateixa i no era la mateixa. Feia el mateix, però més alegre, més conscient del meu compromís cristià, i amb moltes ganes d'ajudar a tot el món...

A la parròquia del poble

Ara sóc vídua i les meves filles són grans. Segueixo cuidant l'hort i porto els productes al mercat tres dies a la setmana. També ajudo a la parròquia del poble: ara aplico allà el que vaig aprendre a València, i mentre preparo les coses per al Senyor aprofito i li explico coses, i prego per la família i la gent del poble.

Des que les meves filles van fer la primera comunió, vaig començar a donar catequesi. És una cosa que m'agrada molt, i procuro preparar-me bé, amb esforç. Les famílies ho agraeixen. Prego cada dia pel meu marit, que era un home de fe.

Recordo que si veia que algun dia no anava a Missa em deia: “I ara: avui no vas a Missa?”.

També acudeixo habitualment a sant Josepmaria per a moltes necessitats i la veritat és que m'ajuda en moltes

coses que li demano (vendre en el mercat, que la gent trobi Déu...).

Vaig tenir la sort d'anar a Roma a la Canonització, quan encara no era de l'Obra, amb les de l'administració de La Estila, i em va alegrar veure allà tantes persones de diferents races i països. Em van deixar un llibre per llegir, de sant Josepmaria, i des de llavors el repasso amb freqüència.

A prop dels pelegrins del Camí

Procuro aprofitar el temps, ja que cal fer moltes coses. Una amiga em deia l'altre dia, de broma, en veure'm caminar lleugera: "Mercedes, no tindràs temps ni per morir", però la veritat és que, amb l'ajuda de Déu, hi ha temps per a tot. Jo mateixa em sorprenc d'arribar a tantes coses, encara que de vegades amb esforç.

Aquest any jubilar he procurat anar amb algunes persones a guanyar el jubileu, ja que és una sort especial

viure a prop de Santiago. Veure tants
pelegrins que arriben aquí és una
alegria gran, i des del meu lloc en el
mercat, demano també per ells,
perquè descobreixin el molt que Déu
els estima i rebin les gràcies de l'any
jacobeu...

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/pollastres-
fruïtes-i-verdures/](https://opusdei.org/ca-ad/article/pollastres-fruïtes-i-verdures/) (24/03/2026)